

forsvandt, medens København bestod, vilde København blomstre og faa nye Indtægtskilder og være i Stand til at udvide sin sociale Virken eller nedsætte sine Skatter. Hvis paa den anden Side København forsvandt, medens Frederiksberg bestod, vilde Frederiksberg gaa fallit Dagen efter, og det vilde være en Bunke Ruiner Aaret efter. Det er det virkelige Forhold, saa sandt som det er Arbejdet, der er det bærende ogsaa her. Det bærende i denne By, som er Danmarks Hovedstad, og som bestaar af Kommunerne København og Frederiksberg, er Arbejdet, der har udføres i København, Arbejdet, der har sin Plads, sit Hjem, sine Indretninger i København, medens Frederiksberg i langt højere Grad er et Sted, hvor man søger hen for at forbruge. At forbruge kan være meget hæderligt og behageligt, men det forudsætter et Arbejde, og Arbejdet foregaar i København.

Jeg skal gaa ind paa et Par af det ærede Medlems Betragtninger. Det ærede Medlem siger, at det kun var i de gode gamle Dage, at Pensionisterne flyttede til Frederiksberg, og han forholdt mig, at jeg kan ikke samtidig hævde, at det sker, og bebrejde Frederiksberg, at Kommunen ikke bygger. Jo, det er netop det, jeg kan, og et personligt Kendskab — og det er der jo adskillige, der har — til visse Dele af Frederiksberg bekræfter, at mange af de Lejligheder, mange af de Karere, mange af de Gader, hvor der for blot en Snes Aar siden boede næsten udelukkende Arbejderfamilier, nu overvejende bebos af en anden Kategori af Beboere. Det giver sig bl. a. Udtryk i det forbløffende ringe Antal skole-søgende Børn, der findes paa Frederiksberg, sammenlignet med Antallet i København og alle andre Kommuner. Dette beror paa, at den frederiksbergske Befolkning er en i overvejende Grad aldrende Befolkning. Det er jo ikke meget almindeligt, at Pensionister faar Børn, som skal gaa i Skole, og selv om det ærede Medlem kan have Ret i, at disse Pensionister ikke er det egentlige, det er ikke der, Tyngdepunktet ligger, for mange af dem er jo Folk af forholdsvis beskedne økonomiske Dimensioner, saa er det alligevel et Befolkningslag, som i meget ringere Grad end en Arbejderbefolkning paafører sin Kommune sociale Udgifter, først og fremmest til Skolevæsen, men ogsaa i Henseende til Aldersrente, til Sygehuse og adskilligt andet. Denne Udvikling med Pensionisterne er fremdeles i den allerbedste Gænge og har sin Indflydelse paa de Tal, som jeg her har nævnt, og som kunde suppleres med mange andre. Hvordan man

paa Frederiksberg bærer sig ad med paa den ene Side at skyde bort alle de besværlige, alle dem, der kan medføre Udgifter til Arbejdsløshedsunderstøttelse o. s. v., og paa den anden Side at drage til sig af Pensionisterne, det er jeg ikke den rette til at give Forklaringen paa. Det ærede Medlems Side-mand, det ærede 15de tingvalgte Medlem, som er Borgmester paa Frederiksberg, kan maaske aabenbare Hemmeligheden. Jeg kan kun konstatere, at en saadan Udvikling foregaar.

Det ærede Medlem talte om Belysning og andre Ting, der formentlig var bedre i en stor By, og som vel altsaa maa være bedre i København end paa Frederiksberg. Jeg ved ikke, hvad dermed menes, jeg har hidtil haft den Opfattelse, at Frederiksberg var en forholdsvis velbetjent Kommune i teknisk Henseende, ogsaa med Hensyn til Belysning. Hvad angaar de mange kostbare Ting, som København skulde have i Modsætning til Frederiksberg, ved jeg heller ikke, hvad dermed sigtes til. Selv om Naboforholdet mellem København og Frederiksberg er, som jeg har skildret, gør naturligvis ogsaa her de praktiske Hensyn sig gældende, og naar to Kommuner af saa stor Størrelse ligger sammen, er det rimeligt, at mange Ting bliver ordnet efter samme Linier. I lønmæssig Henseende og i andre Henseender har de to Kommunalbestyrelser i talrige Tilfælde plejet Raad og er blevet enige om at lægge Tingene til Rette paa nøjagtig, aldeles matematisk nøjagtig, samme Maade. Jeg vilde ogsaa tro, at i det store og hele er de sociale Udgifter, der her kan komme i Betragtning, nogenlunde lige paa de to Omraader. Forskellen er kun den, at Frederiksberg har den Fordel, at de paagældende Befolkningsklasser er faatallige, og at dens Befolkning som Helhed lever paa et langt højere økonomisk Stade, har større Indtægt, har større Formue, saaledes som jeg har bevist ved mine Tal.

Det ærede Medlem vilde ligesom antyde, at der var noget uærligt ved mine Tal, ved at sige: Hvorfor netop tage Tallene fra Aaret 1921—22? Det ærede Medlem vilde, forstod jeg, mistænke mig for, at jeg havde valgt det Aar, fordi det var det gunstigste. Det gør mig ondt, for det første, fordi det ærede Medlem slet ikke har nogen Berettigelse til at skyde mig noget saadant i Skoene, for det andet, fordi det nødvendiggør, at jeg tager det høje Tings Tid til at nævne nogle Tal ogsaa fra andre Aar, hvis den højtærede Formand tillader det. Jeg beskæftigede mig bl. a.